STICUSA KNIPSELKRANT 110

AMIGOE MAANDAG 13 JANUARI 1986

Tot 27 januari te bezichtigen

Olieverfschilderijen van Wim Snelders in Avila

GISTEREN, ZONDAGMIDDAG, werd in het Avila Beach Hotel een tentoonstelling geopend van een kleine twintig olieverfschilderijen van Wim Snelders. De schilderijen zijn dagelijks te bezichtigen in genoemd hotel tot en met 27 januari aanstaande.

De opening van de tentoonstelling werd verricht door de heer mr. M. Elias, die in zijn openingswoord — evenals de rector magnificus van de UNA een goeie 14 dagen geleden — pleitte voor een betere acceptatie van de plaatselijke kunstenaars. In dat verband noemde hij het initiatief van de bestuurders van de Zeelandia Sociëteit om in hun gebouw plaatselijke kunstenaars ruimte te geven voor expositie van hun werk. Eveneens wees hij op de — weliswaar kleine — expositie bij de Trust- afdeling bij het Maduro & Curiels Bank- gebouw Saliña, waardoor lokale kunstenaars eveneens een kans krijgen. Mr. Elias zei verder onder meer: "Door middel van een op te richten stichting zou een rechtsvorm gecreëerd kunnen worden voor het organiseren van permanente exposities op rouleer- basis in die overheids- of privé- kantoren, bank- en trust- gebouwen, hotels en luchthaven en andere plaatsen waar veel publiek komt en gaat". Hij vervolgde: "Het grote voordeel van een rouleer- systeem boven permanente aankopen is, dat aankopen gauw "vergeten" worden of als gewoon worden ervaren, net als het meubilair of de obligate foto's van het koninklijk paar. Door met regelmaat nieuwe werken ten toon te stellen, wordt de belangstelling gewekt en de nieuwsgierigheid geprikkeld. Het lijkt mij dat een dergelijk systeem van exposeren een positieve uitwerking kan hebben op aankomende talenten. Er zou ook in samenwerking met het museum en de departementen van Kunst en Cultuur een poule van kunstwerken gevormd kunnen worden, welke steeds aangevuld wordt, vanwaaruit de verschillende expositie- centra worden gevoed. Uiteraard dient er een stelsel opgezet te worden voor een redelijke vergoeding voor het in het bruikleen afstaan van kunstwerken". Kortom ook van de zijde van het bedrijfsleven is er nu ook een geluid te horen dat de erkenning en acceptatie van de kunstenaar — en natuurlijk vooral van zijn gidsfunctie — noodzakelijk is.

De tentoonstelling zelf van Wim Snelders was in vergelijking met de tentoonstelling van augustus 1984 niet een verbetering. De sterkste werken vond ik ook nu weer de schilderijen San Pedro, nr. 18 en 19. De overige heb ik de neiging te interpreteren als "onderweg gedrag", waarbij ik een uitzondering wil maken voor Landscape at the sea I & II (nr. 9 en 10). Als overigens de prijs voor een schilderij een uitdrukking is van de eigen waardering van de kunstenaar voor zijn werk, dan is Snelders zelf ook zeer te spreken over deze beide werken.

De meeste van de overige schilderijen — Burning Landscape daargelaten — zijn ondanks het overwegende groen en geel zo zoekend en aftastend van kleur. Dat is zelfs in de naamgeving terug te vinden: Imaginary Landscape I, Imaginary Landscape II, Composition in green, Composition in Yellow. Op mij maakt dit werk de indruk van een tussenfase in het kunstenaarschap van Snelders. Voor de kunstenaar zelf zal dat uitermate belangrijk zijn, zoekend als hij is naar zijn meest adequate uitdrukkings- vorm; voor de toeschouwer is dat minder boeiend, tenzij hij juist geïnteresseerd is in die ontwikkelings- gang van de kunstenaar.

Deze tentoonstelling heeft overigens wel overeenkomst met de vorige, althans voor mij is er gelijkheid. Ik schreef destijds dat Snelders met zijn schilderijen de toeschouwers als het ware uitnodigde zijn privé- belevingen te leren kennen. Ook nu zijn zijn schilderijen weer duidelijk zijn verwerkingen van — in dit geval — het landschap. In schetsen (nr. 1) laat hij zelfs zien hoe hij tot zijn abstracties van het landschap komt. Snelders probeert door "weglaten" tot het meest essentiële te komen; voor wie zijn eliminatie als wezenlijk waar overkomt, zal het werk boeiend zijn. Ikzelf ervaar het landschap hier te lande niet op die manier; het is mij te vaag, te zachtgelig, te lichtgroenig, te aftastend.

Tot besluit terug naar de woorden van mr. M. Elias. Hij zei in zijn speech dat er op de Antillen zo veel talent aanwezig was; ik ben het daar zeker mee eens. Het is veelal knap wat hier gewrocht wordt. Toch moet er een kanttekening bij: kunst moge — zoals Willem Kloos zeide — de aller- individueelste expressie zijn van de aller- individueelste emotie, maar krijgt niet daardoor zijn zeggingskracht. Die ontleent het kunstwerk aan het feit dat de kunstenaar zijn penseel, beitel of pen dienstbaar maakt aan de autonomie van het kunstwerk waarvan hij slechts de uitvoerder is. De expressie van de eigen emotie kan hem bij die arbeid in de weg staan. Voor mij is dat het geval bij het thans tentoongestelde werk van Snelders, m.u.v. de al door mij naar voren gebrachte andere werken. Ik hoop dat het getoonde werk een tussenfase in zijn schilderend bezig zijn zal blijken te zijn.

SYBREN PAUL

Amigoe
MAANDAG 13 JANUARI 1986

Computers cadeau voor SM-hospitaal, bibliotheek

PHILIPSBURG — Van de Keycompany kreeg het St. Rose Hospital in Philipsburg op Sint Maarten een IBM-AT computer ter waarde van achttienduizend dollar cadeau. Dit in verband met de opening van de Keycompany-kantoren op Sint Maarten.

De maatschappij zal ook vier man van het hospitaal- personeel de nodige training geven om met deze computer te kunnen werken. Voor een jaar komt het onderhoud voor rekening van de schenker. De computer zal geïnstalleerd worden zodra hiervoor plaats beschikbaar is in het St. Rose Hospital.

Een andere computer — een Apple 2C Microcomputer — werd vorige maand door Minihouse Sint Maarten aan de Bibliotheek van Sint Maarten geschonken. Dit is de tweede computer van dit soort dat Minihouse aan de Bibliotheek heeft geschonken.

Tezamen met de computer werden ook enige computer- spelen voor de jeugd geschonken en de nodige inlichtingen hoe met een dergelijke computer gewerkt kan worden. Tijdens openingsuren van de Bibliotheek kunnen de bezoekers gebruik maken van deze computer vooral ten aanzien van de administratie voor het gezin.

Bedacht bij eerste lustrum Muziekschool:

Na aanloopfase muziekonderwijs begin integratie, consolidatie

KRALENDIJK — Op 2 januari 1986 zag het bestuur van het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) met voldoening terug op vijf jaar muziekonderwijs aan de Bonaireaanse jeugd. Een lang gekoesterde wens was in 1981 in vervulling gegaan toen een muziekleraar aangetrokken kon worden die een waarborg zou vormen voor de continuiteit en de uitbreiding van het muziekonderwijs. Er was immers al duidelijk gebleken, dat er een grote behoefte bestond aan gitaar- en kwartalessen, die door lokale docenten reeds gegeven werden.

De mogelijkheid om via de Sticusa de muziekpedagoog Rudy Bedacht aan te trekken leidde tot de oprichting van een eigen muziekschool. Bedacht had zijn sporen op dit gebied trouwens al verdiend gezien zijn gelijksoortige activiteiten in Zweden en Suriname. In eerste instantie zou de muziekpedagoog een studierapport samenstellen over de mogelijkheid van institutionalisering van muziekonderwijs op Bonaire. Eind 1980 blijkt de toenmalige voorzitter van het CCB Shonma Carolina evenals de Sticusa de noodzaak van muziekonderwijs in te zien en besloten wordt een eigen muziekschool te stichten met ingang van 2 januari 1981, met als doelstelling de muzikale ontwikkeling op Bonaire. De directeur van de muziekschool krijgt een uitgebreide taak toegewezen, waar bij een hoofdrol gespeeld wordt door het muziekpedagogisch onderwijs, het verrichten van muziekconsulentwerkzaamheden, het verrichten van een muziekonderzoek ten behoeve van de produktie van leermiddelen en tenslotte het vervaardigen van een aantal noodzakelijke studieboeken.

Muziekpedagoog Bedacht pakte de zaken van de grond af aan en reeds drie maanden na het begin van de muziekschool kon aan een groot aantal leerlingen het eerste diploma algemene muzikale vorming worden uitgedeeld. Bij die gelegenheid merkte CCB voorzitter Carolina op dat het grote nut van een muzikale vorming niet alleen voor de persoonlijke ontwikkeling van de mens zijn nut heeft, maar zeker ook voor de gemeenschap zelf.

De huidige voorzitter van het CCB Sandra Salomons wil bij het eerste lustrum van de muziekschool ook even stil staan en memoreert dat de oprichting van een eigen muziekschool een tijd van hard werken is geweest. Toch blijkt Salomons niet geheel en al tevreden met de huidige lokatie van de muziekschool die is ondergebracht in het jeugdhuis Jong Bonaire. Gezien ook de uitbreiding van het aantal instrumenten waarvoor les gegeven wordt zoals piano, gitaar, blokfluit, saxofoon en klarinet acht de CCB voorzitter het dringend tijd worden naar een ander onderkomen om te zien. Het CCB bestuur, aldus Salomons heeft inderdaad al reeds een aantal plannen die vermoedelijk op korte termijn uitgevoerd zullen kunnen worden.

De eerste vijf jaren van de muziekschool Bonaire moeten echter nog als een begin worden gezien. Volgens muziekpedagoog Rudy Bedacht zijn de werkzaamheden tot nu toe verricht op een brede basis- formule op een strategie die gebaseerd was op kleine stappen voorwaarts die uiteindelijk zullen leiden tot grote sprongen vooruit. Bedacht heeft zich dan ook geconcentreerd op de massaliteit van muziekonderwijs met als relavante problematiek om in ko[r]te tijd zoveel mogelijk mensen muzikaal te scholen. Naar de muziekpedagoog zegt is het redelijk gelukt deze doelstelling te verwezenlijken, want meer dan een tiende deel van de gehele bevolking werd bij het muziekonderwijs betrokken. Dat heeft de weg geeffend naar de tweede fase, aldus Rudy Bedacht en deze zal gekarakteriseerd worden als een fase van integratie en consolidatie van het muziekonderwijs.

Vooruitlopende op benoeming Pietersz

Voorlopige postenverdeling BC rond

WILLEMSTAD — Vooruitlopende op de benoeming van een zevende gedeputeerde in het Curaçaos Bestuurscollege, heeft de portefeuille- verdeling onder de MAN- DP- gedeputeerden plaats gevonden. Hierin zal na de benoeming van de Frente- gedeputeerde Tolinchi Pietersz wijziging komen. Deze benoeming zal, zoals bekend, pas kunnen plaats vinden nadat de Staten accoord is gegaan met wijziging van de Eilandenregeling. Daarin is het aantal Curaçaose gedeputeerden momenteel bepaald op zes. Wat betreft het door het BC aangekondigde 'crash- programma' wordt aangenomen dat die binnen afzienbare tijd afgerond zal worden.

Uit de tijdelijke verdeling van de posten blijkt dat de MAN- gedeputeerde Lucille Wout met ondermeer de volgende aangelegenheden belast is: afdeling Financiën en aanverwante zaken, Eilandsontvanger, Girodienst, evenals het Buro Staatkundige struktuur, GGD, Veterinaire dienst, Dienst Centrale boekhouding en Dienst administratieve automatisering, het accountantsbureau, de hulpkantoren, de afdeling algemene- en Juridische zaken, de secretarie en de secretarie van de Eilandsraad.

MAN- gedeputeerde Angel Salsbach is belast met onderwijs, waaronder ook Sedukal valt. Andere afdelingen van deze gedeputeerde zijn: Jeugdzaken, Openbare leeszaal, Kodela, DWD, Domeinbeheer, FKP, DOW en KAE.

Reintje Martina (MAN) heeft voorlopig de volgende posten: het toerisme, het casinowezen, Aerovista, de Holding Company, Curinta, het Bureau City- Inspector en Selikor.

Wat betreft de DP- gedeputeerde Henky Gummares, hij is belast met ondermeer de brandweer, Sociale zaken en het Busbedrijf, evenals Semako, LVV, de afdeling Personeelszaken en de afdeling Openbaar vervoer.

Mevrouw Raquel Reuyl- Raven (DP) is, volgens de tijdelijke verdeling van posten, belast met Arbeidszorg, Centrale bewakingsdienst, p.r.- afdeling, DROV, Petro Curaçao en Refineria di Korsou NV.

Gedeputeerde Agustin Diaz die eveneens namens de DP zitting heeft in het Bestuurscollege is tijdelijk belast met onder andere: het bureau Sportzaken, Sociaal- Economisch Planbureau, Curinde NV, de Ontwikkelingsbank, Korpodeko, Fundashon Empresa Chiki, Curaçao Ports Authority, de Dienst Haven en Loodswezen, CDM, Curoil, Kompania di Tou Korsou, Buskabaai en Setel NV.

Naar de Amigoe vanmorgen vernomen heeft, is nog niet officieel besloten welke functies naar de heer Pietersz geschoven zullen worden wanneer deze Frente- afgevaardigde eenmaal zitting heeft genomen in het Bestuurscollege.

AMIGOE DINSDAG 14 JANUARI 1986

Johnson: het gaat om de expertise

Drs Richardson- Badejo wordt Onderwijsminister

WILLEMSTAD — Mevrouw drs Linda Richardson-Badejo wordt binnenkort de nieuwe minister van Onderwijs. Deze verwachting sprak vanmorgen de leider van de WIMP van Saba, Statenlid Will Johnson, in gesprek met de Amigoe uit. Hoewel de voordracht van deze kandidaat- minister vanmorgen nog officieel tijdens een coalitieberaad aan de orde moest komen, zei Johnson "geen enkel probleem" te verwachten. De eerste officieuze reacties van de coalitiepartners waren, aldus Johnson, immers bijzonder gunstig. Verwacht wordt dat drs Richardson volgende week reeds zitting zal nemen in het kabinet.

De heer Johnson bevestigde in gesprek met de Amigoe dat tussen de WIMP van Saba en de DP-Sint Eustatius overeenstemming is bereikt over de voordracht van mevrouw Richardson. Dit, ondanks protesten van de oppositiepartij WIMP Sint Eustatius. Die partij meent dat het nu Statius' beurt is een kandidaat aan te wijzen, nu de eerste Sabaanse kandidaat, gezaghebber Smith, voor de ministerspost bedankt heeft. Daarnaast bleek deze partij niet erg gelukkig over het feit dat besloten werd voor een kandidaat van Sint Maarten aan te wijzen. Will Johnson liet vandaag op zijn beurt weten hier geen problemen mee te hebben. Hij noemde in dit verband de expertise van de kandidate. Jonhson benadrukte ook het feit dat Richardson er een grote voorstander van is het Engels als voertaal op de Bovenwindse scholen in te voeren. Mevrouw Richardson werkt momenteel bij het Linguïstisch Instituut, een afdeling van het departement van Onderwijs, in Philipsburg.

De WIMP- leider meent dat dit geen struikelblok hoeft te zijn: het gaat per slot van rekening immers om de capaciteiten van de betrokkene, zei hij. "Als we daar van uitgaan dan moet ik ook het feit noemen dat de minister voor de DP van Sint Maarten, Leo Chance, van huis uit een Sabaan is", aldus verklaarde Johnson.

Aangenomen wordt dat de nieuwe minister volgende week al zitting zal nemen in het kabinet. Voor het zover is zal de Staten groen licht moeten geven aan haar geloofsbrieven, terwijl ze daarna door gouverneur Römer beëdigd moet worden. Volgens Johnson zal dit rond medio volgende week zover zijn. Tot die tijd zal minister Frank Rozendal (DP- Curaçao) als waarnemend bewindsman van Onderwijs blijven optreden.

AMIGOE WOENSDAG 15 JANUARI 1986

Voordracht vanmiddag in de Staten

Fiat aan kandidatuur drs Badejo-Richardson

WILLEMSTAD — Nadat de samenwerkende politieke partijen gisteren tijdens een vergadering groen licht hebben gegeven aan de voordracht van mevrouw Badejo-Richardson als minister van Onderwijs, zal haar benoeming vandaag tijdens een openbare Staten- vergadering aan de orde komen. Haar beëdiging, door gouverneur Römer, zal waarschijnlijk pas volgende week plaats vinden, verklaarde de adjudant van de gouverneur, Majoor Breedveld, vanmorgen. Dat komt omdat de heer Römer nog niet helemaal hersteld is.

MAN- voorzitter Jac Veeris bevestigde vanmorgen in gesprek met de Amigoe dat de partijen overeenstemming hebben bereikt over de kandidaat- minister. Dit voorspelde de leider van de Sabaanse WIMP, Will Johnson, gisteren al. Mevrouw Badejo is, zoals bekend, voorgedragen door de WIMP van Saba en de DP- Sint Eustatius.

Evenals Johnson dat had gedaan, wees ook Veeris op de deskundigheid op onderwijsgebied van de toekomstige onderwijsminister, die momenteel werkzaam is bij het Talen- instituut in Philipsburg.

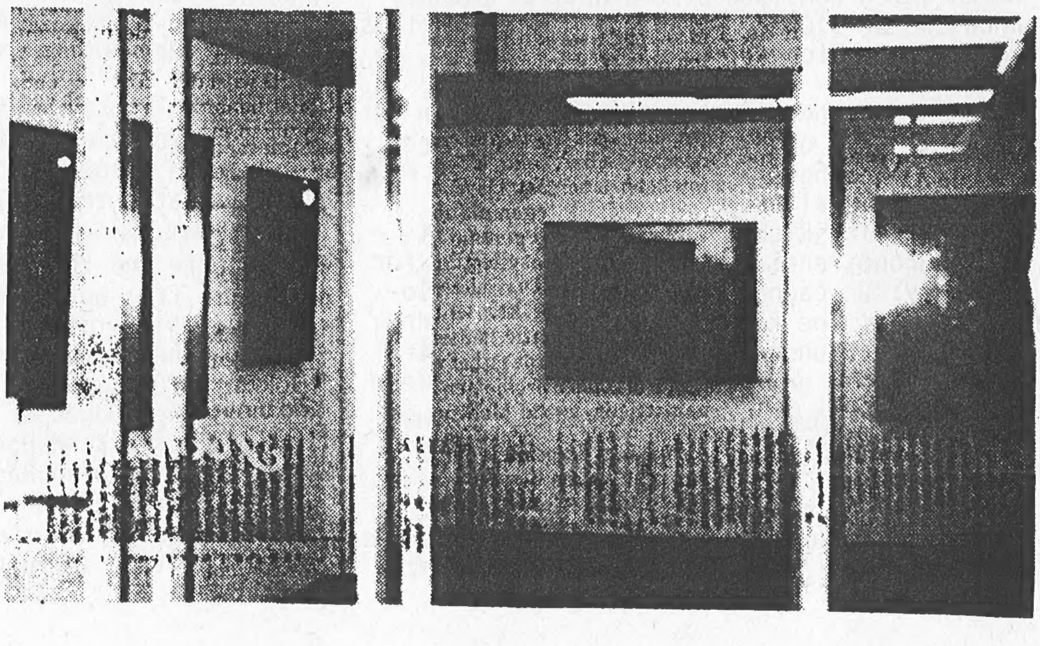
Voorzitter Onofre Bikker van Staten verklaarde vanmorgen tegenover de Amigoe dat de centrale commissie van de Staten vanmiddag een advies zal opstellen inzake Richardson's benoeming. Hierna zal dit tijdens een openbare vergadering officieel geconcretiseerd worden. Tijdens deze parlementsvergadering zullen ook de geloofsbrieven van een Boneireaans Statenlid aan de orde komen. Hij vervangt de leider van de DP- Bonaire, Jopi Abraham, die minister van Ontwikkelingssamenwerking is in het kabinet Martina.

Terwijl in regeringskringen voorspeld werd dat de beëdiging van de nieuwe minister vandaag of morgen al een feit zou zijn, liet de adjudant van de gouverneur vanmorgen weten dat dit nog niet zo zeker is. Een verzoek daartoe had de gouverneur vanmorgen nog niet bereikt, zei hij. Breedveld wees ook op het feit dat de gouverneur, die onlangs enkele dagen in het ziekenhuis was opgenomen, nog revaliderende is en daarom nog niet alle werkzaamheden uitvoert. Breedveld verwacht dat dit volgende week wel het geval zal zijn.

Amigoe
WOENSDAG 15 JANUARI 1986

ORANJESTAD — Als eerste nieuwe kunstgalerie van het land Aruba is onlangs «Galeria di Arte» in het Ennia Shopping Centre aan de Nassaustraat geopend en is gespecialiseerd in exposities van schilderijen, tekeningen, grafisch werk, fotografie, en ook sculptuur, keramiek en kunstwerken in textiel. De bedoeling van de oprichters — Stan en Wilma Kuiperi (docenten Beeldende kunst en dans) — is om op Aruba een ruimte te creëren waar Arubaanse, maar ook Antilliaanse, Caribische en andere kunstenaars hun werk kunnen exposeren en verkopen. Er bestaat een groeiende vraag van zowel lokale mensen als toeristen naar schilderijen, terwijl deze nergens te bekijken zijn. Ook voor het inrichten en decoreren van woningen, kantoor- gebouwen, banken, hotels enz. biedt Galeria di Arte een oplossing. Het beleid van Galeria di Arte is erop gericht een stimulans te vormen voor zowel de Arubaanse kunstenaar als voor het Arubaanse publiek, en bij te dragen aan de algemene culturele ontwikkeling op Aruba.

Als eerste expositie presenteert Galeria di Arte (zie foto), schilderijen van Stan Kuiperi, welke abstracties zijn van het Arubaanse landschap.

Linda Badejo Richardson New Minister Of Education

Mrs Linda Badejo-Richardson has been named to head the Ministry of Education, Sports and Culture of the Netherlands Antilles.
Mrs Badejo, who is a linguist, is an outspoken advocate for the introduction of English as the language of instruction in our school system.
She was named to the post after the Lt. Governor of Saba, Mr Wycliffe Smith turned down the offer to head that ministry.
It is the first time in Antillian history that a Windward Islander heads this very important ministry.

1st Qualichi Theatre Award

On Monday, December 23rd, 1985 the Qualichi Players, known in St. Maarten for Producing original plays, held the first annual Qualichi Theatre Award evening at the Philipsburg Jubilee Library.

This Award was presented to the winner of a one-act playwriting competition which was organized among the youth of St. Maarten St. Martin.

The winner of this competition was a group of 2nd year students of the L.E.P. - school in St. Martin; The title of the one act play they submitted is: "Problems". Members of this winning group are: Moran Richardson, Alex Richardson, Etienne Brookson, Glasgow Daniela, Stephen Francklin, Franck Chance.

The group received the Qualichi Theatre Award which consists of a beautiful plaque, a cheque of $100,00 and educational materials including a dictionary, writing material, re cords etc.

The second prize went to Corinne van Putten a 13 year old pupil of the St. Maarten Academy and whose play "The unbelievable Maria Brown" dealt with child-abuse.

Sharmina Richardson of the Methodist - youth Group received the third prize for the play:"We cannot understand their philosophy", and the fourth prize went to Yolanda Arrindell, founder and director of the first Youth theatre group in St. Maarten, The Teen age Theatre Company for theirplay "Problems can be solved".

The 2nd , 3rd and 4th prizes were co sponsored by the St. Maarten Youth Council.

The presentation of the award was preceded by a very exciting cultural show, including performances by the musical group CHOICE Ian Valz, Lasana Sekou, Mirugia Richardson, Roberto Arrindell, Martina Rodney, Chester York's Pott Steelers and the Qualichi Players.

After the cultural show, Mr. Fabian Badejo gave a most interesting talk on the development of local theatre in St. Maarten.

Commissioner Rene Richardson, deputizing for the Commissioner of Education and of Culture, Mr. Joseph Richardson, presented the awards.

On behalf of the government he expressed his excitement with the cultural cooperation between French and Dutch St. Martin, and congratulated the Qualichi Players on their efforts and success in the developing of theatre and their efforts to involve the - youth from both sides of the island in their playwriting competition.

The plays submitted will be available at the Philipsburg Library.

The judges of the playwriting competition were Irene Hodge, Richard Gibson, Roy Boasman, Fabian Badejo and Daniella Jeffrey.

This year the Qualichi Players intends to organise the second one-act playwriting competition in August.

Voorzitter Salomons

Bibliotheek in miserabele staat

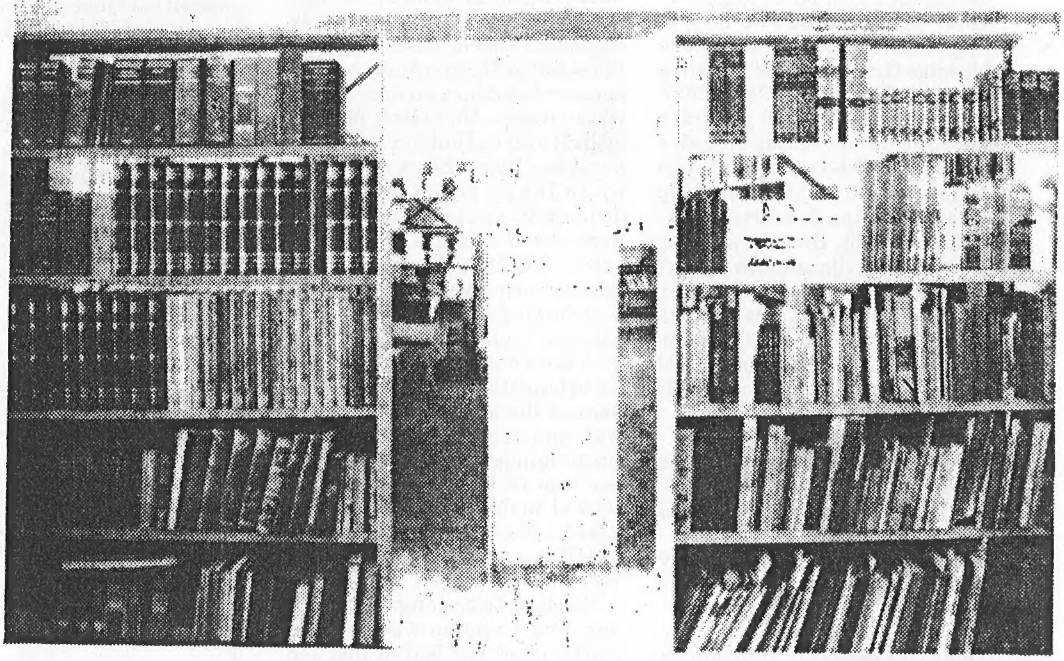
KRALENDIJK — Tijdens een persconferentie van het bestuur van de Stichting Cultureel Centrum Bonaire (CCB) uitte voorzitter Sandra Salomons zijn ongenoegen over de situatie waarin de openbare leeszaal van Bonaire verkeert. De afgelopen jaren ging het deze bibliotheek evenmin voor de wind wegens een onderbezetting van het personeel. De huidige leeszaal barst nu uit zijn voegen door de hoeveelheid personeel en legio boekwerken.

CCB voorzitter Salomons was heel duidelijk in zijn verklaringen: nadat er duizenden guldens zijn uitgegeven voor een onderzoekfase met natrekking tot de bouw van een bibliotheek en een gehoorzaal, is er nu in 1986 nog nauwelijks enige verbetering of vooruitgang te bespeuren. Salomons refereert aan een voorstel van gedeputeerde van Cultuur Franklin Crestian die in maart '84 aan het CCB voorstelde om een rapport te laten samenstellen dat aan de instanties kon worden overgedragen die financiele hulp zouden kunnen bieden. Het CCB heeft toen een plan opgesteld, dat een totaal complex van leeszaal, gehoorzaal en toneelzaal betrof. Met vooruitziende geest echter stelde CCB voorzitter Salomons toen reeds, dat indien het plan niet op korte termijn gerealiseerd zou worden, toch tot uitbreiding van de bibliotheekruimte overgegaan zou moeten worden.

De behoefte aan een nieuwe openbare leeszaal, aldus Salomons is inmiddels al onderstreept door de Culturele Adviesraad van het Koninkrijk en de Sticusa. Tot een serieuze aanpak door de overheid is het echter nog niet gekomen. De bibliotheek van Bonaire, aldus de CCB voorzitter verkeert in een diep treurige situatie. De bibliotheek resorteert wel onder Volksontwikkeling, aldus Salomons maar het project staat al jaren niet op de prioriteitslijst van het eilandgebied. Salomons verzucht wel, dat de situatie op de beide zustereilanden en de Bovenwindse eilanden aanmerkelijk gunstiger is en hij vraagt zich dan ook in gemoede af waarom Bonaire zo ver ten achter wordt gesteld bij de overige eilanden.

Tenslotte bevestigt Salomons wel, dat het project filiaal openbare leeszaal te Rincon naar genoegen verloopt. Dit project werd onlangs door het CCB geëntameerd en is inmiddels goedgekeurd dankzij de medewerking van het kantoor van de Vertegenwoordiging van Ontwikkelingshulp VNONA.

Bibliotheek Bonaire ... achtergesteld ...

Nieuw bestuur bij Cultureel Centrum

KRALENDIJK — Het bestuur van het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) is niet alleen vernieuwd, maar is ook aanzienlijk uitgebreid. Tijdens een persbijeenkomst gaf voorzitter Sandra Salomons een uitgebreid overzicht van de werkzaamheden en de problemen van het CCB.

Het Cultureel Centrum Bonaire is sedert het gedeputeerdeschap van Franklin Crestian, onder wie ook culturele zaken vallen, duidelijk in het nieuws geweest. Daaruit is dan ook wel gebleken, dat de werkzaamheden van het CCB enigszins op de helling staan. Uit het verslag van de heer Salomons blijkt echter wel dat over het afgelopen jaar weer een zeer groot aantal activiteiten zijn geweest, waar uiteraard de Muziekschool wederom hoge ogen heeft gegooid.

De activiteiten beslaan echter een groot scala en ook de dansschool van het CCB beschikt momenteel over ongeveer 50 leerlingen, terwijl de hobbyclub onder leiding van de onlangs gerepatrieerde Barbel Bodifee hoge ogen heeft gegooid.

Daarnaast, aldus Salomons zal voor de komende periode een groot aantal nieuwe activiteiten op stapel gezet worden en daaronder vallen o.a. schaak en damlessen, terwijl er ook ruimte gecreëerd zal worden voor tekenen schilderlessen. Leiders voor de verschillende cursussen zijn reeds aangetrokken. Hoewel in eerste instantie het CCB dus een probleemloos bestaan leidt wordt dat door de woorden van de heer Salomons onmiddellijk geloochenstraft want in de nabije toekomst zullen zich zeker problemen gaan voordoen bij de openbare leeszaal terwijl ook de exploitatie van het jeugdhuis Jong Bonaire in andere handen zal komen. De Amigoe komt op deze problemen in een latere editie terug. Het huidige bestuur van het CCB bestaat uit voorzitter Sandra Salomons en penningmeester Glenn Koffy. Contactpersoon en leider van de dansschool zal Stanley Janga worden, terwijl een tweede nieuwkomer in de persoon van Eric Tjietjie belast zal worden met de bibliotheek en tevens tussenpersoon zal zijn tussen het CCB bestuur en het bestuur van het jeugdhuis te Rincon. Andre Adelaida wordt belast met het beheer van de roerende goederen van het CCB terwijl als vanouds Rudy Domacasse belast zal zijn met toneel en aanverwante zaken. Tenslotte maakt ook Franklin Scherptong als filmgedelegeerde deel uit van het bestuur van het CCB.

Het nulde hoofdstuk van de Antilliaanse literatuur

Dichtende onderwijzers in de 19e eeuw: Phoel en Pypers

PHILIP PHOEL was van 1816 tot 1847 op Curaçao, waar hij les gaf op Otrabanda. Van 1824 tot 1834 schreef hij zijn 'Mengelingen' in de krant; ook vervaardigde hij in 1836 nog een uitvoerige biografie van Pedro Luis Brion, die 'zeer betrouwbaar' is volgens tijdgenoot dominee Bosch, en een levens- beschrijving van Manuel Piar. In die 'Mengelingen' komen we enkele keren gedichten tegen, waarvan het dus wel waarschijnlijk lijkt dat ze door onderwijzer Phoel geschreven zijn, ook al omdat deze steeds vermeldt als hij andere dichters alleen maar citeert.

In een uitvoerige beschouwing beschrijft Phoel op 19 augustus 1826 de inneming van Missolinghi door het Turkse leger in de bloedige Griekse vrijheids- oorlog tegen de Turken (1821 - 1830). Missolonghi is bekend geworden doordat de beroemde Engelse dichter Lord Byron, toen hij de Grieken in hun strijd te hulp kwam, daar aan de koorts is overleden in 1823. De beschouwing waarin Phoel zijn afschuw uit over de meer dan zesduizend doden, roept op tot hulp aan de Grieken als verdedigers van het Christendom tegen de Islam. Van de acht strofen citeer ik de eerste en de laatste twee.

"Ziet gy dat rookend puin, die ingestorte wallen
Met lyken overdekt, van 't bloed van Hellas rood?
't Is Missolonghi's puin; zyn stryders zyn gevallen,
Zy stierven fier den heldendood.

Daar ligt het kruis vertrapt, geschonden gindsche altaren
Aan Christus dienst gewyd.
En luid klinkt 't allah der barbaren,
Der Christ'nen God ten hoon, zyn heilg zaak ten spyt.
***
De kreet der wraak stygt op, geen staatkunst kan dien smooren,
Hy doet, ten spyt der dwinglandy,
Zyn schelle stem aan de aarde hooren;
De Christenheid ontwaakt en Griekenland wordt vry.

Ja Griekenland wordt vry! het bloed der martelaren
Is niet vergeefs gestort op Missolonghi's grond!
Zinkt in uw niet terug, gepurperde barbaren,
Hoort 't jubellied der Englenscharen,
Die in de verste toekomst staren,
Hoort, hoe 't aan Griekenland verkondt:
"Weldra ryst uit dien nacht de schoonste morgenstond."
(19 augustus 1826)

Enkele weken later vinden we weer een gedicht onder de 'Mengelingen', maar hiervan wordt duidelijk vermeld dat het niet van Phoel zelf is. Daarna duurt het vijf jaar eer de auteur zich weer aan de poëzie waagt. Nu betreft het een gedicht over de Hollanders en hun karakter. Hier schaart Phoel zich in de lange rij vaderlandse dichters die hun inspiratie vonden in de zgn. Belgische Opstand van 1830 - 1839. Deze Belgisch- Nederlandse oorlog veroorzaakte een half dozijn gedichten in *De Curaçaosche Courant*, wat enerzijds verklaard kan worden uit de sterke belangstelling voor het moederland die hier steeds aanwezig was, anderzijds uit de drastische bezuinigingen die deze oorlog hadden voor de kolonie Curaçao, die toch al in de moeilijkheden verkeerde. Maar de gedichten gaan over Europa, niet over de gevolgen voor Curaçao zelf.

Het laatste en langste gedicht van Phoel vinden we weer een jaartje later. Het betreft hier een 'fabel', "De leeuwen en de zwijnen" getiteld, die op allegorische wijze dezelfde opstand beschrijft. De (Belgische) zwijnen gaan in delegatie naar God Jupyn op de Olympus en smeken om een vorst. Jupyn schenkt hen de (Hollandse) leeuw, maar deze wordt na vijftien jaar afgezet, omdat men hem te oud vindt... Van de 84 alexandrijnen citeer ik er een dozijn:

"Te oud?... rampzalig ras! sprak Jupiter verbolgen,
Weet gy niet dat de tyd de ware wysheid schenkt?
Zie toe wat gy begint! straks wordt uw land verzwolgen
Door eenig nabuur dien uw' welvaart heeft gekrenkt!
Te oud?... wat looze treek!... neen 't waren niet zyn jaren;
't Was zyn verstand, zyn moed, wat U in d'oogen stak,
In zyn doorluchtig werk, scherpzigtig en ervaren,
Wist hy wat aan uw taal, uw kroost en grond ontbrak.
Vervuld met uw geluk, vond hem schier elken morgen
Het eerste schemerlicht, reeds strevend naar zyn doel;
Geen offer viel hem zwaar om voor uw heil te zorgen;
Hy kende slechts de stem van 't vaderlyk gevoel."
(14 juli 1832)

Uit deze voorbeelden blijkt dat Phoel een vaardig versificateur was, die metrum en rijm vlot hanteerde. Als onderwijzer had hij de poëtiek van zijn tijd onder de knie. Schoolopziener dominee Bosch oordeelt over hem als een zeer verdienstelijk onderwijzer voor de kolonie.

De laatste van het drietal dichtende onderwijzers dat ik in de krant tegenkwam is A.J. Pijpers, die in 1840 in Punda les gaf. Volgens een opgave van 1845 had hij ruim 80 leerlingen (63 jongens en 19 meisjes). Hartog meldt over hem in *Journalistiek leven in Curaçao* (1944), p. 271:

'Antoine Jean Pijpers, in 1913 in Amsterdam geboren, was soldaat en als zodanig maakte hij de Tiendaagse Veldtocht mee. Wegens onaangenaamheden met zijn familie nam hij in een opwelling van drift dienst in het West-Indische leger. Hij komt op Curaçao in 1835, waar hij in 1871 sterft. Hij krijgt al spoedig na aankomst ontslag als militair en wordt huisonderwijzer bij Van Raders; later richt hij een schjool op en is practizijn voor de rechtbank. Aan het eind van zijn leven was hij nog redacteur van De Onpartijdige...

In *De Curaçaosche Courant* komen we drie keer een gedicht van hem tegen. Het betreft een 'Vaarwel' in alexandrijnen aan de zo geliefde gouverneur Baron Van Raders als deze in 1845 naar Suriname bevorderd wordt. Door zijn huisonderwijzerschap kende hij deze natuurlijk goed. De krant drukt ook nog de afscheidsgroet van ene X. af en de welkomstgroet die 'G' "Aan de Hoog Welgeboren Heer R.F. Baron van Raders" [illegible]ngt, waarvan het begin:

"Klonk elders u ter eer, in welgemeende akkoorden,
Het dankbaar hart ontvloeid, een hart'lijk afscheidsgroet; —
Een dubb'le welkom ruischt aan Suriname's boorden
U, star van onze hoop! u, Landvoogd te gemoet.

vervolg p. 7

... R.F. baron Van Raders ...

vervolg Nulde hoofdstuk...

Treur vry, o Curaçao! betreur 't verlies eens vaders,
Die aan zyn wys bestuur, de nyverheid verbond,
Doch, Suriname, juich! juich! om 't bezit eens Raders!
en wys Hem op uw kroost, en uwen vruchtb'ren grond."
(6 december 1845)

Pijpers zelf had geschreven bij het afscheid:

"Vaarwel, vergeet ons niet in Surinames dreven,
Wanneer ge in schooner oord een' andre wereld ziet,
Een' ruim're werkkrings spheer uw nyvre geest doet leven,
En niets aan Curaçao U de herinn'ring biedt,
O neen vergeet ons nooit, schoon ver van ons gescheiden,
Doch blyve Curaçao steeds dierder aan uw hart;
Welk lot of standplaats ook op d'aarde U moog verbeiden,
Steeds dierbaar zy het U door voorspoed en door smart."
(12 sepember 1845)

Verder vinden we een uitgebreid acrostichon op de verjaardag van de koning op 6 december 1845: "Willem de Tweede Koning der Nederlanden", en een gedicht van twaalf strofen van zes alexandrijnen, "vrij gevolgd naar het Fransch" op de jaarwisseling van 1847 op 1848: "Aan den Tijd", waarvan het slot
f3"Gy hebt de onmeetbre zee haar grenzen voorgeschreven
En ook den tyd o God, zyn eindpaal opgegeven.
Doch wanneer zal het zyn, dat einde van den tyd?
Gy weet het, Gy alleen, wanneer de dag zal naken,
Waarin op uwen wenk, 't heelal weer plaats zal maken
Voor 't leven zonder eind, voor 't ryk der eeuwigheid."
(1 januari 1848)

Dat is dan twee keer pure gelegenheids- poëzie en de laatste een wijsgerig- religieuze bespiegeling die een vlotte, hoewel niet bepaald originele pen bewijzen.

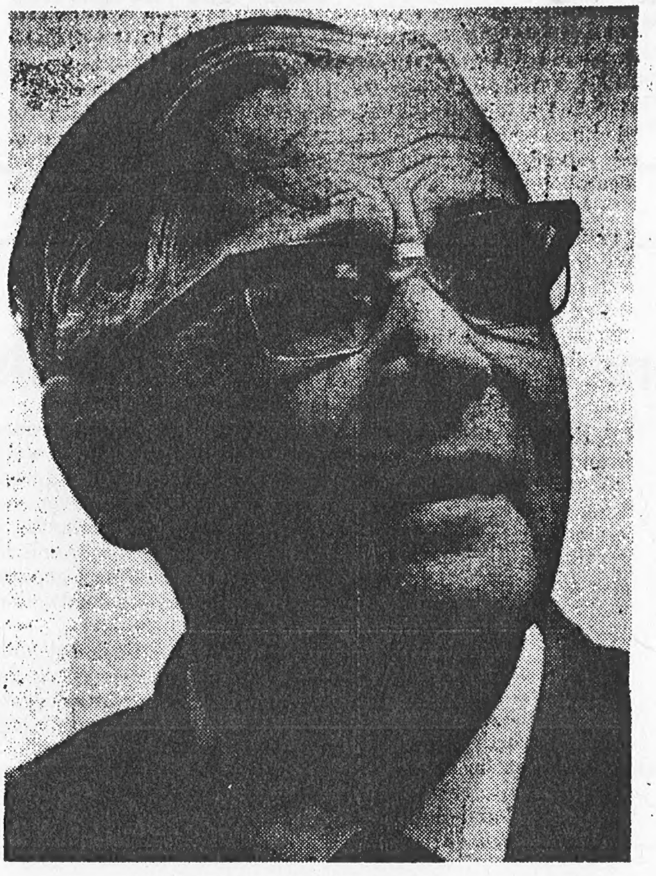
Het drietal Van Paddenburgh (zie de vorige aflevering), Phoel en Pijpers toont aan dat er in de 19e eeuw schoolmeesters waren die naast hun normale beroeps- bagage, verzen in elkaar konden zetten in de mode van hun dagen, die in elk geval een uitstekende beheersing van de Nederlandse taal bewijzen. Alle drie waren ze vooral gelegenheids- dichters. Uit wat er van hen bewaard is althans, blijkt dat ze slechts bij bepaalde gelegenheden naar de poëtische pen grijpen: de vlag, de verjaardag van de vorst, een afscheid, het nieuwe jaar, een veronderstelde persoonlijke belediging of een historische gebeurtenis van algemeen belang. Ze schreven daarbij originel werk of bewerkten bestaand materiaal.

Van Paddenburgh "draaft" het hoogst en het minst zuiver in de negentiende eeuwse nationalistische traditie, Pijpers is bescheidener en zeer beschouwend godsdienstig, Phoel is het zuiverst als edele moties als medelijden of verontwaardiging hem bewegen bij zijn historische stofkeuze.

Alle drie dichtende onderwijzers waren van Nederlandse afkomst, maar Phoel bleef niettemin 31 jaar hier; de andere twee stierven op Curaço en werden er begraven: Paddenburgh al na acht jaar, Pijpers na 36 jaar. Dit maakt hen tot meer dan tijdelijke passanten in ons nulde hoofdstuk. ●

WIM RUTGERS

Notes on the birth of Bewolkt Bestaan

VAN MEVROUW Estella Debrot-Reed ontving de Ñapa-redactie het door haar geschreven "Nawoord" dat in Nederlandse vertaling zal worden toegevoegd aan deel IV van de ***Verzamelde Werken*** *— de grote roman* ***Bewolkt bestaan,*** *die in de loop van dit jaar zal verschijnen. Behalve de op zichzelf interessant en biografisch gezien verhelderende inhoud ervan lijkt deze oorspronkelijke Engelse tekst de Ñapa-redactie een goede bijdrage aan het Debrot-symposium dat van 22 tot 26 januari wordt gehouden.*

One of the many times that Cola was asked just when he started 'Bewolkt Bestaan', he answered "when I was born". This seems a consummate answer: the dominant theme of an artist is always with him expressing itself in a multitude of moods, disguises and variations.

'Bewolkt Bestaan' was actually written between the years of 1935 and 1947, the years preceding, during, and after World War II. During these years his work on it was intermittent, accompanied by periods of changing intensity in the absorption in it. He had returned to Holland from a visit to Curaçao after his father's death at the end of 1935. He continued his medical studies, started earlier, and during the next ten or twelve years the conception and writing of 'Bewolkt Bestaan' was entwined with the various other aspects of his life: the medical studies with endless tentamens and examinations; trips to France; starting the literary magazine 'Criterium' as one of its editors (many of the stories he published then could be seen as prefigurations to 'Bewolkt Bestaan') and finally conducting a medical practice in Amsterdam during the years of the occupation, when our daughter was born in 1942.

In 1938-9, we made four different trips to France. One to the island of Port Cros off the coast of Hyères near Toulon; there were two trips to Pierrefonds near Compiègne in the north of France; and one to Paris in December 1939, when we went to midnight Mass at Notre Dame together with Wouter Paap the musicologist and his wife whom we met there incidentally.

It was the visits to Pierrefonds with its Lyrical, melancholy atmosphere inherent to the north of France that would prove to be Cola's greatest inspiration for 'Bewolkt Bestaan'. The terrace of the small, unpretentious 'Hotel des Etrangers' where we stayed looked out on the Castle, restored by Viollet-le-Duc in 1857; it reflected a shimmering image in the pond before it, changing its impression with the different times of day and weather. We walked every day to the village of Morienval and it was there that the symbol for the novel arose: the crystal of Morienval. Cola was so attracted to Pierrefonds that on our second trip we started looking for rooms with the idea of living there for a time. However that trip ended when a general call to arms was issued in France, heralding the approaching war. We saw military troops in Compiègne on our way back to Paris and Holland. We were also brought back to reality from one of our diversions from it. Passing through Paris, we then saw Céline for the last time. Cola was deeply impressed with the

vervolg 2.0.2.

vervolg: Notes on the birth – – –

contrasting atmosphere of these days. The difference between Pierrefonds and Morienval, impregnated as they were with the past history and a town so near to them as Compiègne, teaming with the awesome excitement of war, he felt as reflecting wider contrasts and conflicts between countries, events, conditions, people, 'Bewolkt Bestaan' was to be pervaded with this atmosphere and that of the following years of the occupation in Holland, multiplied and reflected as in a crystal. He gave the name of 'de Retz' to one of the most sympathetic characters in the book, inspired by the 'Foret de Retz' which surrounds the town of Villers-Cotterêts not far from Pierrefonds. The address 241 Boulevard Raspail in Paris was where we lived for a time in 1927 and 1928. The owner of that house was the model for 'le peinre taciturn'.

'Bewolkt Bestaan' was finished in 'Kasteel Oost' near Eysden in Limburg. In 1946 Taecke Botke, an old student friend of Cola's introduced us to Teun and Jopie Roosenburg and Piet Damsté who were living in the old castle. They offered us the third etage for the sum of twenty-five gulders a month! Cola sold the practice in Amsterdam West and we moved to Limburg, remaining there for a year. During that time many friends from the North visited us. Among them John and Jacqueline Meulenhoff; John was patiently waiting for 'Bewolkt Bestaan' to be finished so he could publish it. Simon Vestdyk and Ans Koster visited us for some days. Cola read parts of the manuscript to Vestdyk and discussed it with him. The sculptor Piet Damsté read it avidly before it was published.

In a discussion in 1978 with Ronald Severing, who wrote an outstanding essay on 'Bewolkt Bestaan', Cola remarked: "De oplossing van zo'n verhaal, trouwens van de meeste kunstwerken of wat dan ook, ligt juist in het niet oplossen daarvan maar in het zien zoals het is. Durven de dingen zien zoals zy' zyn." These were his last words about 'Bewolkt Bestaan.' ●

Estelle Debrot

AMIGOE | VRIJDAG 17 JANUARI 1986

45 Toerenplaat op de markt

Bonaireaans volkslied nog te weinig verspreid

KRALENDIJK — Sedert het gemengde koor Ars Cantandi een grammofoonplaatje op de markt heeft gebracht met het officiële Bonaireaanse volkslied zijn er al vele exemplaren van deze single uitgedeeld aan belangstellenden. Ook de overheid en culturele instellingen beschikken nu over de plaat terwijl een groot aantal via de lokale winkels is verkocht. Er blijkt nog steeds een flinke vraag te zijn naar de mooie opname van het volkslied naar een arrangement van Boyd Griffith.

Nadat het bestuur van Ars Cantandi de verspreiding van het gramodoonplaatje heeft geëvalueerd is echter komen vast te staan, dat vele verenigingen op cultureel, sportief of sociaal gebied nog niet over het volkslied beschikken. Het is de laatste tijd wel gebruikelijk dat bij diverse gelegenheden het volkslied ten gehore wordt gebracht. Het is Ars Cantandi nu wel gebleken dat de verspreiding van het 45 toerenplaatje niet optimaal is geweest en er is dan ook weinig bekendheid gegeven aan de plaatsen waar het volkslied te koop is.

Om nu tot een optimale verspreiding te komen, zal de plaat nu bij elk lid van het gemengde koor te koop zijn. Op het plaatje zingt het gemengde koor behalve de hymne van Bonaire ook Riba Awa, Anochi ta di Gala en No man is an island. De koorleden worden begeleid door Sue Felix en Conny Canfield, die zoals bekend hun sporen op de vleugel van TWR reeds ruimschoots verdiend hebben. Het koor staat onder leiding van George Cooper die vanaf het prille begin van de oprichting van het gemengde koor dirigent is geweest.

ZATERDAG 18 JANUARI 1986 | AMIGOE

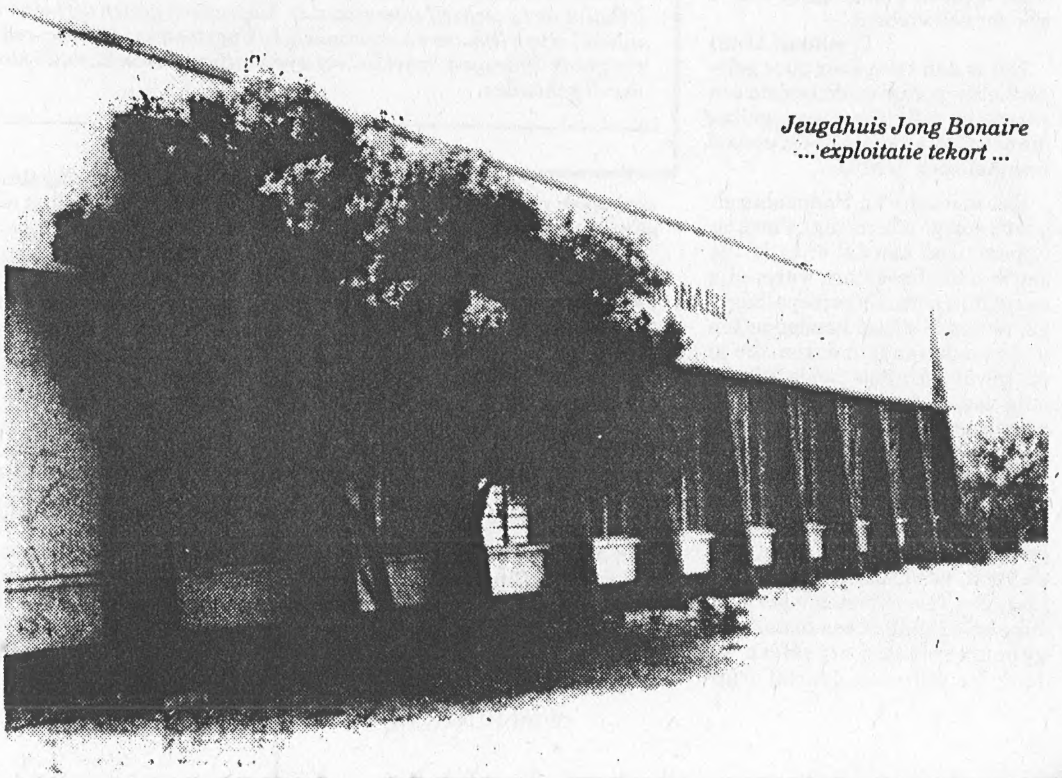
Na ruim tien jaar

Exploitatie Jong Bonaire weer in handen stichting Beatrix

KRALENDIJK — Het ziet er naar uit, dat de exploitatie van jeugdhuis Jong Bonaire in andere handen zal overgaan. De Stichting Cultureel Centrum Bonaire (CCB) is vele jaren verbonden geweest met het jeugdhuis, maar ontwikkelingen de laatste tijd op het gebied van cultureel beleid en de adviezen van het organisatiebureau Berenschot wijzen erop dat de exploitatie van het jeugdhuis Jong Bonaire weer een zaak zal worden van de Stichting Prinses Beatrix.

De overkoepelende Stichting Sociaal Cultureel Werk (SCW) waarin de besturen van CCB en SPB deelnemen, zal geliquideerd worden. Tijdens de persconferentie deelde CCB voorzitter Salomons mee dat

vervolg p. 9

Jeugdhuis Jong Bonaire ...exploitatie tekort ...

Vervolg: Exploitatie Jong Bonaire - - -

voor zover hem bekend was het sociaal cultureel werk nu door de buurtcentra in federatief verband voortgezet zal worden. De buurtcentra zullen derhalve rechtspersoonlijkheid aanvragen, hetgeen voor die tijd niet het geval behoefde te zijn. Het jeugdhuis Jong Bonaire is eigendom van de Stichting Prinses Beatrix die ongeveer vijftien jaar geleden werd opgericht ten behoeve van de niet justitionele jeugdzorg.

Sedert 1969 niet meer actief

St. Prinses Beatrix overvleugeld door CCB

SANDRA SALOMONS
... uitgerangeerd ...

KRALENDIJK — In mei 1959 werd er een Stichting opgericht die zich belastte met de niet justitionele jeugdzorg. Deze Stichting kreeg de naam Jeugdwerk Prinses Beatrix en was een initiatief van de echtgenote van de toenmalige gezaghebber Van Hesteren. Het bestuur bleek de mening toegedaan, dat het werk slechts gerealiseerd kon worden met een eigen onderkomen. Met financiele hulp van diverse instanties en de benodigde arbeid in het kader van werkverschaffing door de DOW kon het gebouw eind 1960 worden opgeleverd als jeugdhuis Jong Bonaire.

Met medewerking van de afdeling onderwijs werden in het jeugdhuis kook-, naai, radio, moederschaps- piano- en gitaarlessen gegeven. Er was een vrij uitgebreide bibliotheek beschikbaar en de dagelijkse leiding lag in handen van het werkcomite onder leiding van frater Desiderius. Later werden de activiteiten uitgebreid met een filmdienst en tot ongeveer 1969 bleef de Stichting dan ook actief. Inmiddels is wel duidelijk, dat vrijwel alle activiteiten van de Stichting Jeugdwerk Prinses Beatrix nog steeds plaatsvinden, maar het zal wel bekend zijn, dat deze activiteiten geheel onder het bestuur van het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) vallen.

Aangezien deze situatie nu al ongeveer vijftien jaar bestaat, werd min of meer aangenomen, dat het CCB de eigenaar was van het gebouw Jong Bonaire. Zoals hierboven is gebleken is dat dus niet waar. Het is dan ook wel verwarrend, omdat in de loop van de tijd de besturen van CCB en Stichting JPB samen een overkoepelend orgaan vormden onder de naam Stichting Sociaal Cultureel Werk (SCW) die naar de Amigoe heeft vernomen echter voornamelijk steunde op de bestuursleden van het CCB. In feite werd het gehele bestuur van de SCW zelfs gevormd door het bestuur van het CCB; en dat was dan ook al jaren het geval, hoewel een herziening van het bestuur in het vooruitzicht werd gesteld. Vanaf 1979 was er helemaal geen sprake meer van de Stichting Jeugdwerk Prinses Beatrix. Het BC stelde zelfs een drietal medewerkers ter beschikking van het CCB — en niet van de Stichting JPB — om de sociale en educatieve activiteiten in de buurtcentra en het jeugdhuis te bevorderen en te begeleiden.

In de afgelopen jaren werd er door de voorzitter van de Beatrix stichting R.P. Saleh niet eenmaal een vergadering bijgewoond, zo verklaarde destijds voorzitter Salomons en alle financiele moeilijkheden en de exploitatie van jeugdhuis Jong Bonaire rustten op de hoofden van de CCB bestuursleden.

Twee jaar geleden echter kwam de Stichting Jeugdwerk Prinses Beatrix weer even in het nieuws toen in Nederland vijftigduizend gulden bijeengebracht was voor de renovatie van jeugdhuis Jong Bonaire. Niet CCB voorzitter Salomons kon dit bedrag in ontvangst nemen, maar Prinses Beatrix Stichtingsvoorzitter Raymundo Saleh als enig overgebleven bestuurslid. Na meer dan tien jaar herinnerde de niet actieve stichting zich plotseling dat het CCB wel alle werkzaamheden heeft verricht, maar geen eigenaar is van het gebouw. Nu is het CCB uitgeschakeld en zal de exploitatie weer in handen komen van de Stichting Jeugdwerk Beatrix. Op de vraag waarom het CCB bestuur moest wijken terwille van een niet bestaand bestuur van de Stichting Jeugdwerk Beatrix kon CCB voorzitter Sandra Salomons geen antwoord geven.

Deze Stichting zou de verantwoordelijkheid dragen en de gelegenheid verschaffen voor ontspanning en ontwikkeling van de Bonaireaanse jeugd.

In de praktijk van de laatste tien jaar echter werd het werk van de Prinses Beatrix Stichting door het bestuur van het CCB verricht, die samen met het bestuur van de Stichting Prinses Beatrix de Stichting Cultureel Sociaal Werk vormde. In een vergadering met gezaghebber Crestian, organisatie deskundige drs. Swierenga, het hoofd van de afdeling Cultuur Frans Booi, de heer R.P. Saleh en CCB voorzitter Salomons is besloten, dat de exploitatie van het jeugdhuis dus weer een zaak wordt van de Stichting Beatrix onder voorzitterschap van Saleh. Naar uit de woorden van Salomons is te begrijpen, zal de opzet en exploitatie van Jong Bonaire aanzienlijk gewijzigd worden. Stichting Beatrix-voorzitter Raymundo Saleh heeft het CCB immers reeds laten weten, dat de zaal van Jong Bonaire niet bestemd is voor het organiseren van feesten. De exploitatie zal dan wel moeilijk worden, aldus Salomons want kortgeleden nog moest het CCB bestuur tienduizend gulden op tafel leggen voor reparatie werkzaamheden aan het dak; en dat terwijl enkele jaren geleden het jeugdhuis voor meer dan vijftigduizend gulden werd gerenoveerd.